

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Concilia Provincialia Mediolanensis Sex

Borromeo, Carlo

Venetiis, 1602

De sacramento ordinis, sacra ordinatione, ordinandorum examine, &
examinatorum officio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62072](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62072)

De vasis, ac instrumentis ad extremæ vnctionis Sacramentum decenter ministrandum necessarijs, cum eorundem formulis.

S V M M A R I V M.

- 1 *Vasculum ex argento, stannoque ab alijs separatum.*
- 2 *Vbi duo, plura ve. Et de Sacramen. in genere, num. 18. Eiusdem forma. Ibidem. 21. Coryla, & sacculus, eorumque forma. Ibidem. Illius custodia locus. Ibid. 22. Clavisque à quo custodienda. Ibidem. 15.*

Inst. for. sup. lib. 2. De vasculu. extr. vnctio.
Inst. sup. li. 2. De sup. eccl. Catā. colleg. & paroch.

*V*ASCULUM sacri olei extremæ vnctionis, ex argento, aut stanno pretiosiori sit: idque à reliquis sacrorum oleorum vasculis separatum. Vasa duo sacri olei infirmorum, cum suis coryllis, & sacculis: Vbi verò plures parochi, animarum ve curatores sunt; totidem etiam vasa olei sacri.

Quæ ad ordinis Sacramentum, sacramq; ordinationem, & ordinandorum examen, atq; examinatum officium pertinent.

S V M M A R I V M.

- 1 *Ordinibus conferendis ratio à Tridentino Concilio præscripta, seruanda.*
- 2 *Nihil in eorum collatione accipiendum.*
- 3 *Ordinationes sacræ, quando, & quo loco habendæ.*
- 4 *Edictum publicè ante ordinationem proponendum, & cuiusmodi, & vbi affigendum.*
- 5 *Dominico die, edicti promulgationem, & inlictionis litteras subsequente, Urbani, & diocesani parochi, quid præsent.*
- 6 *Eo ipso die, & alijs Dominicis diebus per mensem ante ordinationem supplicationes quæque alia agenda.*
- 7 *Dominico autem die ordinatione præcedente pastorales litteræ legendæ, processio agenda, populusque admonendus.*
- 8 *Ordinibus maioribus, initiandi, mense ante ordinationem Ep̄m adicā. Primam*

- 9 Primam tonsuram itidem suscepturi.
- 10 Ordinandorum omnium causa, quæ intra Missarum solennia denum-
cianda. & ubi.
- 11 Quæque de illis inquirenda, & à quibus.
- 12 Inquisitionis litteræ ad Episcopum mittendæ.
- 13 Feria secunda, quæ ab Urbanis clericis afferenda.
- 14 Feria tertia, quæ item à clericis diocesanis.
- 15 Ordinandi omnes quas generatim, & quibus de rebus, testificationis
afferant, antequàm examinentur. 60.
- 16 Prima tonsura initiandi quas sigillatim testificationes deferant.
- 17 Minoribus, & maioribus ordinibus initiandi quas item ultra præ-
dictas attestations habeant.
- 18 Subdiaconatum, vel alium sacrum ordinem suscepturi, quæ præterea
testimonia deferant.
Externi clerici ordinandi, ac Regulares dimissorias, testimonialesve
afferant, & quales, & à quibus obsequatas. 20.
- 19 Dimissoria litteræ ante ordinationis tempus nõ concedendæ, & quæ
in illis cauenda.
- 20 Diocæsani clerici absentes, quas item testimoniales litteras af-
ferant.
- 21 Dimissoria concedenti reddendæ, ubi ordinatio sequuta non
sit.
- 22 Eæ, quando recenter ab ordinando impetrandæ.
- 23 Impedimenta, quibus seculares, & regulares clerici, ab ordinatio-
ne repellendi.
- 24 Quales attestations potissimum afferant ordinandi regulares, quæque
alia circa illos indaganda.
- 25 Regulares clerici, quando ordinibus sacris non adscribendi.
- 26 Episcopo impedito, absenteque quid seruandum in concedendis litteris
dimissorijs. 28.
- 27 Dimissorijs litteris ab Episcopo concedendis absentibus clericis, quid
seruandum.
- 28 Dimissoria litteræ à proprio episcopo obtinendæ ab habente dispensa-
tionem ordines ab alio suscipiendi.
- 29 Ordinati ab alio, virtute litterarum testimonialium, infra quod tem-
pus suscepti ordinis testificationem proprio Episcopo afferant.
- 30 Et quando eidem Episcopo se presentent.
- 31 Abbatibus, etiam mitræ iure utentibus, quando, & quibus tonsuram,
& minores ordines conferre non licet.
- 32 Subdiaconatu non initiandi, qui diuinum officium recitare ne-
sciunt.

55 *Minores ordines suscepiari, in officij B. Mariæ recitatione sus-
versati.*

36

} Titulo, qui sacris ordinibus non adscribendi.	Seminarij
	Beneficij
	Pensionis
	Censusve

37 *Idque quo modo intelligendum.*

38

} Titulo, quibus sacer ordo conferri potest, quæque ea in re Episcopi cautio. 40. 41.	Pensionis
	Patrimonij
	Donationisq;

39 *Familiari suo, quando sacrum ordinem Episcopus conferre possit.*

42 *Cautio prædicta instrumento publico roboranda, & quibus clausulis.*

43 *Patrimonium, cautioq; ipsa, alienari, remitti, proseribique nequit.*

44

} ubi sint sequuta, illorum reuocatio.	Beneficij cessio
	Patrimonij alienatio
	Pensionis, & extinctio
	Census

45 *Stata temporum intervalla ordinibus conferendis, seruanda: quidque
agendum ubi contra fieri res suadeat.*

46 *Examinandi ratio Dominis Examinatoribus præscripta:*

47 *Quorum causa illa instituta.*

Examinatores, suscepti oneris gravitatem cognoscant. 51.

48 *Iure iurando se obstringant.*

49 *Nullum donum capiant, & seq.*

50 *Omnis culpæ rationem reddituri.*

52 *Indignum non probent, neque dignum reprobent.*

Neminem alteri examinatori commendent. 54.

53 *À prece, examinis initium faciant.*

55 *Ex Examinatoribus qui præsens esse nequit.*

56 *Examem ne quis subeat alterius nomine, caueant.*

57 *Illi, quot. examinatores intersint: ultra Episcopum, vel Vicarium.*

58 *Examinandi qualitas corporis, & habitus inspiciendi.*

59 *Vestitu deformi, & tonsura incongrua, accedens, reijciendus.*

60 *Quæ testificationes ab examinando efficienda, & supra. 15.*

61 *Illæ Cancellario tradenda, & ubi aseruanda.*

62 *Cancellarii ea in re officium.*

63 *Examinatores, quid potissimum spectent in parochio futuro.*

Querendum ab eo, primum, an aliàs examinatus sit. supra, nu. 56.

Deinde ipsum legere examinatores iubeant. 75.

Postea, verborum constructionem proponant. 76.

Constructionisque sensum ab eo quarant. 77.

- 64 Demum interrogationes faciant: & quo ordine.
- 65 Interrogationum ratio, & 69.
- 66 Examine durante, silentio utendum.
- 67 Questionibus proponendis, quales se præbeant examinatores.
- 68 In examinandis, quæ spectanda.
- 69 Quæ primo ab illis quaerenda.
- 70 Quibus libris examinatores utantur ad illorum doctrinæ experimentum faciendum.
- 71 Interrogationes, rerum difficilium quibus non faciendæ.
- 72 Quando, & cum quibus pauciores adhibendæ.
- 73 Episcopi, & examinatorum prudentia in proponendis pluribus paucioribusq; questionibus.
- 74 Ignari admonendi, ut doctrinis incumbant, et quando periculum progressus faciendum.
- 75 Clerici primæ tonsuræ, minorumque & maiorum ordinum, ut generatim examinandi.
- 79 Primæ tonsuræ clerici, quæ ratione sigillatim examinandi.
- 80 Clericorum minorum ordinum quale examen.
- 81 Clericorum item maiorum ordinum examen in genere.
- 82 Subdiaconorum }
83 Diaconorum } examen in specie.
84 Presbyterorum }
- 85 Regularium examen, circa quæ præterea versetur.
- Examinati omnes, tam probati, quàm reprobandi in certum librum à Cancellario referendi. De Cancellario, & Notarijs. 30.
- 86 Pridie ordinationis diei, convocatis ordinandis, sermo habendus, et à quo.
87 Et cuius tractatus.
- 88 Eodē die Constitutio Pij II. contra clericos edita, quæ sine dispensatione extrâ stata tempora, &c. promulganda.
- 89 Clerici ordinati, certæ ecclesiæ adscribendi, in qua functiones obeant, ex præscripto. 91. Et de Ministris eccles. 59. 60.
Etiam si ab alio Episcopo ordinati sint. supra, nu. 31. 32.
- 90 Sintque Episcopi familiares.
- 92 Certæ ecclesiæ, locove pio adscriptus, etiam alteri ecclesiæ adscribi potest.
- 93 Piè, ritè, religiosèque functiones præstandæ.
- 94 An ille ritè præstentur à Rectore ad Episcopum referendum.
- 95 De illis ita præstitis à quo testimonium faciendum.
- 96 Pœna discedentis ab ecclesiâ adsignata.
- 97 Absentia clerici adscripti quo modo, & à quo notanda. Et de Punctatoribus. 30.

- 98 *Certa Ecclesie non adscripti, ad quam ecclesia in conuocant, & qui in illa præsent. Et de fidei initijs. 7. Et de parochijs. 52.*
- 99 *Ordinati in librum referendi, & qualiter. supra, 31. 32. Et quæ ad beneficiorum collat. pertinent. 35.*
- 100 *Pro singulis litteris testimonialibus ordinum susceptorum, quantum à Cancellario capiendum.*
- 101 *In eisdem litteris, adscriptionis Ecclesie, testificatio fiat. De quibus alijs in eisdem litteris Cancellarius testetur. supra. 62.*
- 102 *Clericali militie adscribendi, quæ disciplina.*
- 103 *Clericus futurus, quomodo instituendus.*
- 104 *Eiusdem mores, progressusq; in litteris Episcopo per parochum significandus.*

Sess. 23. per
rotum. 1

Primū, quæ
ad sacr. ord.
adm. pert.

Accuratè complexa est Tridentina Synodus omnem diligentiam rationem, quam in conferendis ordinibus adhibere debet Episcopi, ut Ecclesie idoneos sacerdotes, & alios ministros habeant. Quamobrem eos tantum admonendos esse diximus, ut idem studium in exequendo præstent, quod in præcipiendo adhibere esse omnes intelligunt.

1. ibidem.
Sess. 21. c. 1.
de Refor.

2 Quod à Tridentina Synodo sancitum est, ne in conferendis ordinibus Episcopi, & eorum ministri quidquam, etiam sponte, quavis de causa datum, accipiant, id, & ipsi inuiolatè seruent, & à suis cubiculariis, cæterisque familiaribus seruandum curent.

4. quæ pert.
ad Sacram. or
dinis.

3 Sacrae ordinationes, tum status solum quattuor anni temporibus, nisi ob urgentem causam, illas alio tempore aliquando, facultate à Sede Apostolica litteris data, haberi necesse sit, tum in Ecclesia Cathedrali, ritu solenni, canonicisque præsentibus, habeantur. Si verò quandoque in diocesano loco habentur, in illius loci Ecclesia præmaria celebrentur, clero eiusdem præsentante, ut decreto Tridentino cautum est.

Sess. 7. c. 11.
Sess. 14. c. 2.

4 Ut & Episcopo, sacram ordinationem habiuro, & ijs, qui ordinis Sacramento initiandi sunt, satis temporis detur, quo præstare possint, quæcumque, vel sacri Tridentini Concilij decretis, vel nostris etiam Provincialibus Constitutionibus, ante statam illius sacrae ordinationis tempora, in ijs præsertim, qui maiores ordines suscipuri sunt, præstari iustum est; primò Episcopus, satis illis temporibus eam de more solenniter celebraturus, duobus ante mensibus, aut amplius, minusve, pro diæcesis amplitudine illius habendæ diem litteris indicat: tum Edictum, certa verborum formula conscriptum, publicè

4. ibidem.

publicè proponi, Ecclesiæque Cathedralis valuis, alijsque vt consuetudinis est, locis affigi, idemque præterea à singulis parochis promulgari iubeat. Quo edicto omnes quicumque, vel primam tonsuram, vel ordines minores, maioresve suscepiuri sunt, ac sacram. ordinationem euocet.

Certum præterea, vel scilicet, vel, quod ad Diocesanos attinet, longius etiam, pro diocesis amplitudine, spatium præstituat, quo ad se omnino illi singuli, qui prima tonsura, aut aliquo sacro ordine initiandi sunt, intestata ordinationis tempora conueniant. scfs. 23. c. 7

Certam item diem, sacre ordinationi proximam, edicat, qua primò, qui in vrbe sunt, tum rursus alteram, qua diocesani, qui prima tonsura, aut aliquo ordine initiandi sunt, cum præscripta testimonia efferrant, tum stata examina subituri, præstò sint. Reliqua præterea omnia, & singula edicat, & commoneat, quæ verba clericis, qui initiandi sunt, vel à parochis, sacre ordinationis causam, præstari debent.

5 Proximo autem post illam edicti promulgationem, die Dominico, parochi, qui in vrbe sunt, tum verò diocesani, vbi primum litteras indictionis diei sacre ordinationis celebrandæ acceperint, Dominico die, proximè sequenti, in sua quique Ecclesia illas publicè proponant, atque affigant, vnà cum edicto, de sacra ordinatione, & Episcopi etiam litteris pastoralibus, ex præscripta formula, per nos edenda, aut alia ratione, argumentove, cum re, quæ sanctè agenda est, consentaneo, prout Episcopus aliquando expedire censuerit.

6. 7 Quo Dominico promulgationis die, ob sacram ordinationem proximè futuram in singulis ecclesijs parochialibus, vt alias decretum est processio de more agatur, litanijs, supplicationibus publicis, quibus vnusquisque secum mente reputans, quam pauci operarij in messe multa sint, hoc Deum toto corde exoret, vt, qui dominus est messis, ipse mittat operarios in messem suam, ac lumen Episcopo præbeat, vt in ijs deligendis, quos ordinibus adscribat: quos verò Episcopus elegerit, ope diuina illi adiuti, in sanctitate & iustitia ei seruiant, eiusdem gloriam omnibus in rebus sibi proponentes. Quod, vteo nomine Deum populus supplex sæpius oret, id illam singulis diebus Dominicis per mensem ante sacre ordinationis tempus, crebra cohortatione, parochi intra Missarum solennia præmoneant: at Dominico die, illam proximè præcedenti, pastoralis etiam illas Episcopi litteras de scripto accurate iterum recitent; tum præterea, admonitione populum ad illud excitent, vt non modo supplicationes ob eam

causam, altero Concilio Provinciali decretas, piè religiosèq; tūc obeat, sed illis ipsis stans, qui sequuntur, sacre ordinationis diebus, frequens in oratione, purè, sanctèque versetur, vt Dei, Sanctorumque ope, p̄p̄ fidelium precationibus impetrata, & Episcopus ordines ijs conferat, quos utiles operarios ecclesia Dei postulat, & qui ordines suscipiant, in dies progressus maiores habeant, in vitè, mortumque sanctitate, religione, doctrina, ac prudentia.

2. ti. 1. dec. 22.

Tubeat Episcopus, vt Dominico illo die, qui quattuor stata ieiunij tempora, quibus ordinis Sacramentum ministratur, proxime antecedit, parochi non solum solenne illud ieiunium huius rei causa, institutum denuncient; verum etiā in sua unusquisque eorum parochiali ecclesia supplicationes, litanias que piè ac religiosè, uel intus habeant, uel prosequente fidelium multitudine, foris ecclesiam, sicut moris est, obeat: ut Dei, Sanctorumque ope implorata, tum Episcopus in eorum delectu, quibus ordines cōferet, Spiritu sancti lumine illustretur, tum illi, quibus cōferuntur, in vitè sanctitate, doctrina, religiosisque uirtutibus proficiant.

4. ibidem.

Ses. 23. c. 7.

8 Qui maioribus ordinibus initiati uolunt, ij, quod Tridentino decreto iussu est, inuolantè planè feruent, ut mente scilicet, aut longiori, ante statam sacre ordinationis diem, temporis spatio, prout, edicto Episcopali prefinium erit, ad Episcopum se conferant.

9 Quoniam uerò prima tonsura, ut Catechismi etiā Romani litteris traditur, ad ordines suscipiendos quedam preparatio ijs est, qui Dei ministerio dicendi sint, permultum propterea refert, omnem in illa conferenda, & suscipienda, diligentiam studiosè adhiberi. Quamobrem id quoque ab ijs, qui prima tonsura initiandi erunt, omninò seruari, ac prestari decernimus, nisi aliquando Episcopus aliud ob causam faciendum censuerit.

Ses. 23. c. 5.

10 Prestituto igitur tempore omnium, ac singulorum, tum qui prima tonsura, tum etiam, qui maioribus ordinibus initiandi, ad Episcopum accesserint, nomē, cognomen, parentes, patria, ecclesia parochialis, intra cuius fines quisque ortus, atque illa item, ubi proxime habitatis, et cetera notentur, Episcopi iussu. Ac preterea beneficium ecclesiasticum, pensiove, aut patrimonium, illiusve generis census, cuius nomine, tiulove quis sacros ordines suscepturus est. Hæc uerò ipsa litteris exarata à parcho; ab eoe, cui Episcopus id negotij dederit, publicè de illis proponentur die festo inter Missarum solennia in Ecclesia, & Cathedrali, & propria parochiali, & in illa quoque in cuius simbris postremò domicilium habuerit, & ubi preterea Episcopus cōferit. Ac quod ad censum attinet, in ea omninò parochiali Ecclesia, intra cuius limites maior, eius census, siue ecclesiastici, siue alie-

rius

rius generis pars posita est, ut denunciari queat, si quæ uel confectio sufficientis census, uel alia fraus subest, uel aliud quamobrem illud beneficium, aliumve censum non pacificè possideat, uel si quæ census illius pars ære alieno, aliove modo obstructa teneatur, unde is, deinde initiatus sacris, non habeat satis unde uiuat, cogaturque propterea turpiter victum quæritare.

11 Hac adhibita ratione, inquireat diligenter is, cui id munus Episcopus dederit, de eorum, qui prima tonsura, uel sacris maioribus ordinibus initiandi sunt, natalibus, ætate, uita, & moribus, ac cæteris, quæ oportet, à uiris spectata probitate.

Nec uerò is testimonialibus solum, quæ eorundem, qui ordinibus initiandi sunt, nomine fient, uel afferentur, contentus omnino sit; sed aliunde, etiam pro officij sui munere, ea omnia de illis studiosè indagat, ut sibi hoc de genere toto, ueritas omni ratione constet.

Quinimò quod ad mores illorum inquirendos attinet, testificatio ab ijs nulla conquiratur, quos suæ uitæ testes ipsi attulerint, nominarint; si id testimonij genus ab alijs, spectata integritate uiris, rectè haberi queat.

Alia præterea omnis diligens cautio, ac ratio in hac ipsa tum indagatione, tum testificatione ab eo, quem huic muneri Episcopus constituerit, adhibeatur.

12 Litteræ porrò, quibus tota hæc inquisitio, ac testificatio continetur, ad Episcopum rectè obsignatæ ab eo mittantur, cui id ille curæ mandauit. At uerò, ne propter eiusmodi, aliamve diligentiam, quam pro sui muneris officio Episcopus, in eorum, qui ordines suscipiunt, natalibus, ac moribus, cæterisque id genus perquirendis adhibuerit, eorum quisquam excusetur, quo minus præscriptas sibi de se, suisque conditionibus, qualitatibusue testificationes certas, infra constitutas, afferat.

13-14 Quas testificationes afferendi id tempus illis præstitutum sit, quo examen subituri, ordinis suscipiendi causa, ad Episcopum conuenient. Quod sanè tempus Episcopali et edicto, significandum illis, qui in uerbis sunt, feriam scilicet secundam hebdomadæ, statam sacræ ordinationis diem præcedentis: diocæsanis autem, alijs uel ante feriam quartam hebdomadæ, in quam ipsa sacra ordinatio incidit, constitutum; id uerò, nisi uel pro diocæsanis exiguè, aut amplioris ratione, uel pro numero eorum, de quorum agetur promotione, breuius, aut longius conueniendi tempus, edicto suo Episcopus præscribendum censuerit.

15 Omnis, quicumque; uel primam tonsuram, uel ordines minores, maioresue suscepturus est, ea singula, quæ mox infra ordine statuuntur,

Trid. Conc. Sess. 23. c. 7.

distinc. 24. c. quando.

de se litteris, legitimè testata suo Episcopo faciat.

Primò se legitimo matrimonio natum esse, aut ob natalium impedimentum, secum dispensatum esse.

Præterea se, vel origine, vel beneficio ecclesiastico, quod in diocesi obtinet, vel decennali domicilio, vel alia quavis legitima ratione dispensatum esse.

Sess. 23. c. 5

Tum à parochò, à ludiq; magistro, vt Tridentina Synodus œcumenica iubet, aut ab eo, quem in quouis studiorum genere audit, aut si in Seminario adscriptus est, ab illius Rectore, aut ab alijs, quos Episcopus maluerit, ob signatas litteras afferat, quibus de vitæ suæ disciplina, moribusque testatum fiat.

Doctrinæ item Christianæ scholas se frequentare, id testimonij afferat, vel à præfecto illarum, in parochiali vicinia sua constituto, vel ab eo, qui omnium id generis scholarum curæ præest.

16 Hæc præterea testimonia afferet, quo se prima tonsura initiari vult.

Trid. sess. 23. c. 4

Sacro Chrysmate confirmatum esse.

In ecclesia frequentius, religiosiusque versatum esse.

Spe esse, se in clericali ordinis disciplina permanurum: hoc verò testimonium à parochò, aut ab eo sacerdote habeat, cui Episcopo in disciplina traditus est, postquã clericali ordinis suscipiendi animum voluntatemq; ei patefecit.

Sacram item Communionem crebrò per annum sumpsisse.

Licebit tamen Epò, et sine testimonio, tum sumptæ Communionis, tum frequentatæ scholæ doctrinæ Christianæ ob causam admittere.

Sess. 23. c. 5

17 Qui verò aliquo minori, maiorive ordine initian dus est, testimonium præter ea, quæ mox supra præscripta sunt, afferat, etiam de his, quæ sequuntur.

De prima tonsura, aut de ordine, quem proximè suscepit.

De illius ordinis functionibus, à se præstitis: idque testificaturus habeat à præfecto ecclesiæ, cuius adscriptus est. Nec verò etiam regularis, cuiuscumque ordinis sit, admittatur, qui hoc testimonium non attulerit à suo superiore.

De habitu clericali, ad prouincialium, diocesanorumq; Consistorum præscriptum, post ordinem proximè susceptum, à se assidue gestato. Quam testificationem à parochò afferat.

Sess. 23. c. 11. c. 13.

De confessione frequentiori ex decretorum prouincialium præscripto, cuius rei testimonium obligatum ab aliquo confessario sacerdote, probato ad audiendas confessiones clericorum afferat.

De sacra Communione, vt decretis prouincialibus iussu est, crebrius sumpta. Hoc autem testatum afferat, vel à parochò, vel à præfecto eccle-

Ecclesie, in qua adscriptus est, vel ab alio sacerdote, qui Episcopi iussu ministrarit.

18 Qui subdiaconatum, aliumve sacrum ordinem suscepturus est, scripta præterea afferat, quibus præter cætera testetur.

De se ex præscripta formula, denunciationes in Ecclesia Cathedrali, & in aliis per Episcopum constitutis, publicè die festo inter Missarum solennia factas esse.

Ses. 23. c. 5.

Ætatem item, sanctione Tridentina præscriptam, annos scilicet viginti duos, si subdiaconatum; viginti tres, si diaconatum; viginti quinque, attingisse, si sacerdotium suscepturus est.

Ses. 23. c. 12.

Censum item, vel Ecclesiasticum, vel laicalem; quem & pacificè possideri, & tantum esse constet, quantum ad vitæ eius sustentandæ usum satis esse Episcopus censuerit, secundum prouinciæ, vel loci qualitatem.

Ses. 21. c. 2.

De Censu præterea denunciationes, præfinitis supra locis, factas esse, atque ad huius Concilii præscriptum.

Quicumque verò subdiaconus, aut Sacerdos creandus est, id præter alia testificationis afferat, se spirituales exercitationes ad decreti in hoc prouinciali Concilio editi, præscriptum, præstitisse videlicet.

Subdiaconatum suscepturus, qui diligentius vitæ perpendat rationem cui se illum suscipiendo sanctè obstringit, ac proinde re tota accuratius deliberata, puriori mente, ardentiorique animi voluntate, ad rem tanti momenti accedat, priusquam eo Sacro ordine initiatur, aliquem semotum locum adeat, vbi ab omnibus curis, & occupationibus liber, cum omni ante actæ vitæ suæ peccata, diligenti conscientie discussione, ritè confiteatur: tum in salutaribus meditationibus, aliisque spiritualibus exercitationibus totus versetur, duce, & moderatore sibi adhibito, religioso viro, earum usu perito, quem Episcopus in primis probarit.

In illis autem, vel mense, vel longiori, breuiorive tempore persistat, prout de moderatoris Consilio, Episcopus expedire censuerit.

Quas item exercitationes, eodem præscripto, & modo, eo tempore diaconi cum ad sacerdotii gradum accessuri sunt, præstent, ac præstent.

19 Sæpè illud, facile que evenit, vt uel hominis mores mutantur, vel quod de illius vita minus antea notum, atque exploratum erat, id postea aliquo modo patefiat: quo fit, ut, quem Episcopus, superiorve aliquando probarit, dignumque existimarit, aliquo etiam sacro ordine initiari, illum ipsum post inueniat indignum, neque idoneum esse, cui dem, aut maior ordo conferatur.

4. Ibidem.

Quare ut, & erroribus, multiplicique fraudi occurratur, & plane

ne

Ses. 23. c. 11.
Ses. 23. c. 8.

nē seruentur decreta illa Trid. vnum, quo vetatur ad superioris ordinis gradū illos ascendere, qui in inferiori aliquandiu, Epi iudicio, veritate non sint: quique cū ætate, vitæ et meritò, doctrinaq. maiori non procefferint: alterū, quo cauetur, nemini licere ab alio Episc. primā tonsurā, aut ordinē aliquē suscipere, nisi eius probitas, & mores, ordinarii sui testimonio, primū cōmendetur, Episc. aliūve superior preut pro sua prudentia, pietateq. expedire cōsuerit, in primis videat, nē cuiquā antequā sacre ordinationis tēpus proximē instet, litteras eiusmodi testimoniales, dimissoriaſve, p ordinib. ab alio Episc. suscipiendis: sine necessitate, vnquā cōcedat. Neque item iisdem litteris facultatē det, plures ordines suscipiendi, quam illos ipsos tantum, quos vno, eodemq. tempore ab eo suscipi voluerit, ac per sacros canones, conciliaque licerit.

Præſinat præterea in illis ipsis certum suscipiendi ordinis, cui quicumque adscribendus est, tempus menstruum scilicet, vel bimestre, vel longius, ut pro loci distantia, pro aliave eiusmodi causa opus esse videbit. Quo præſtituto tempore transacto, eas litteras, illo nomine a se concessas, ei in posterum nihil suffragia, nihilque roboris habere iisdem litteris declare: quas etiam cancellario Episcopali, ab illo, cui concessæ sunt, reddi decernent.

20 Nec verò aliene diœcesis clerico seculari, neque ulli omnino regulari, litterarum autoritate, quas dimissoriaſ, testimonialesve hic ab superiore, aut ille ab ordinario suo habet, Episcopus ordinem aliquē, vel minorem, vel maiorem, ac nē primam quidem tonsuram, tempore illarum litterarum præterito, conferat.

Quod si nullum iisdem litteris spatium temporis præscriptum sit, nē item in sacra ordinatione quemquam promoueat: nisi eas receter, aut scriptas, aut renouatas, confirmatasve is afferat: atque ita recenter quidem, ut non amplius duobus, tribusve mensibus ante sacre ordinationis, qua ille proximē initiandus est, tēpus, datæ, confirmatæve sint: si modo, aut loci distantia, aut eius, qui ordinem suscepturus est, diuturna ab suo Episc. superioreve absētia aliave id generis causa, vetustiores has, eiusdem Episcopi iudicio, admitti, probarine non postulet. Id ipsum quoque Episcopus in testimonialibus morum litteris cauebit, quas suæ etiam diœcesis clerici, aliūve quicumque eo de genere afferent.

Litteras autem eiusmodi, de moribus testatum facientes, ab aliene diœcesis clericis, regularibusve item, qui sua diœcesi, monasteriove proximē aliquandiu ab fuerint, sibi afferri, exhiberive curet, non solum ab eorum Episcopo, superioreve, sed ab illo etiam, apud quem proximē manserint, eiusve autoritate scriptas, atque obſignatas.

21 Quod idem a suis clericis præſtari iubeat, qui in aliena diœcesi, aliquo temporis spatio, proximē fuerint.

22 Si vero, qui eo spatio in litteris præfinito, aut si nullum etiam præfinitum sit, duobus, aut tribus post datas, renouatasve litteras, mensibus, ordines non susceperit; tunc litteras illas, vel dimissorias, vel morum testimoniales, eo nomine sibi ab suo ordinario, vel superiore primum datas, vel recenter confirmatas, renouatasve, quamprimum per loci distantiam potest, eidem per se, vel alium restituat, red-datve.

23 Cum autem deinceps ordines suscipere vult, iterum recentes illas ab eo impetret.

Qui item ab suo Episcopo eos suscepturus est, quod ad morum suorum testificationes attinet, a quibus debet, iterum recentes illas ei afferat, exhibeatve.

24 Si quis una aliqua culpa, impedimento, ut infra irretitus tenetur, nè ad sacram ordinationem, contra sacrorum canonum, & conciliorum præscriptum, accedat, ut nè censuras, pœnasve canonico iure illis, qui tales ad eam accesserint, constitutas, subeat. Rursus diligentiam Episcopus adhibeat, nè fraude, uel dolo quispian Sacrae ordinationi sese ingerat.

Impedimento irretiti hi sunt.

- Minores natu. Dist. 5. c. 1. dist. 51. c. qui in aliquo.
- Sacramento chrisinatis non cõfirmati. Trident. sess. 23. ca. 4. de Ref.
- Rudes, & ignari. Dist. 51. c. q. i. aliquo Trid. sess. 23. p. tot.
- Criminosi. Trid. sess. ead. sess. 24. cap. 7. ca. 1. de bigamis nõ ord.
- Solenniter pœnitentes.
- Neophyti. Distinct. 51. capit. qui. De vit. & hon. cler. cap.
- Ebrietai, & gulæ dediti.
- Impudici. Dist. 51. c. qui.
- Lapsi post ordinem susceptum.
- Periuri. Vsu-

Dist. 47. cap. Episcopus Vfurarij manifesti.

Dist. 51. c. qui 6. q. Infames.

1. infames.

c. vnic. d. obl. ad rat.

& 51. dist. 1. summa.

& 53. dist. legem.

De ser. non ord. &

& dist. 24. per tot.

Ratiocinijs obligati.

Serui.

de corp. rit. ord.

Corpore vitati.

51. dist. c. fi.

Insigniter deformes.

Dist. 56. c. presbyterorum, & extra eo.

Illegitimè nati.

Dist. 51. c. qui.

Peregrini, & ignoti.

De bigam. non or.

Bigami.

Irregulares quouis alio modo.

Suspensi.

Interdicti.

Excommunicati.

Amentes.

Morbo caduco laborantes.

Energumeni.

Non examinati, & probati.

3. de init. ord. sacr.

25 In ijs, quæ œcumenica Synod. Trid. de sacra ordinat. statuit, vberius et provincialiū Conciliorū decretis explicata, multa sunt, quorum diligens ratio, etiam in Regularibus habenda est, atque eorum quidem capita quædam præcipua in fra hoc decreto complexi sumus. Videat igitur Episcopus, ut quicquid de iis ipsis capitibus, vel eodem Tridentino Concilio, vel Synodis provincialibus, etiam generatim constitutum est, in illis initiandis quam diligentissimè ab ipso seruetur.

Culpe,

Culpa impedimentave canonica ordinis suscipiendi quarto Concilio enumerata.

Littera testimonialia superioris, de quibus supra fol. 20.

Testimonium de natalibus, & aetate praescripta Tridentino Concilio.

Ses. 23. c. 12.

Testificatio ordinis proximè suscepti.

Progressio in Ecclesiastica disciplina.

Testimonium bonum.

Denunciatio nominis in Ecclesia.

Ascriptio, & ministerium in Ecclesia, cui adscriptus est.

Exercitatio functionum ordinis suscepti.

Frequentia Sacrae communionis.

Reuerentia, atque obseruantia erga sacerdotes, & superiores.

Ses. 23. c. 11.

Interuallum anni inter postremum ordinum minorum gradum, & subdiaconatum, ac rursus inter vnum, & alterum ex sacris ordinibus; nisi necessitas, aut Ecclesiae utilitas, iudicio Episcopi aliud postulet.

Diligens examen Episcopi ead. sess. c. 12.

Litterarum scientia, & cantus peritia, ac aliae instructiones ad ordinis suscipiendi functiones ritè, rectèq. obeundas.

Vitus, & peritia recitandi diuinum officium.

Loco tituli, censusve, testificatio praestitae professionis regularis, praescripta in Concilio provinciali secundo: vt sequitur.

2. tit. 1. dec. 23.

26. Vt quod Summus Pontifex Pius Quintus in explicatione decreti Tridentini, quod est sess. vigesimaprima, capitulo secundo constituit, executionem habeat, Episcopus, nè clericum ullum regularem, neq; secularem qui regularium more in communi vitae disciplina sit, beneficiumque ecclesiasticum non habeat, ordinibus sacris adscribat, nisi à superiore fidei ille attulerit, se religionis, cui adscriptus est, professionem confecisse: iuratusque affirmet, scripto, manu sua subsignato, coram Episcopo, se id spontè fecisse, aut ratum habuisse. Illud autem scriptum in Archiuo asseruandum Episcopus curet.

3. de iis, quae partim ad or. fact. & c. Ses. 14. c. 3. Ses. 2. c. 3. & 8.

27. Infirmi valitudine, aliave iusta causa impeditus Episcopus si stas, sacras ordinationes habere non potest, & aliquem propterea clericum suum ad alium Episcopum mittere velit, a quo alicui Eccles. ordini adscribatur, testimonialibus litteris ei datis, haec adscribat, & testata faciat, vitæ imprimis, & morum probitatem, doctrinam, qua idoneus, examine habito, iudicatus est; Ecclesiasticum ordinem, quo est proximè initiatus, tam praeterea natales, aut dispensationem. Si quam super illis obtinuerit: Si verò maiori ordini ascribendus est, aetatem item, & titulum, sufficientemque censum beneficii, vel pensionis, vel patrimonii, quod ille habet. Quicumq. clericus non huiusmodi

Ses. 1. cap. 2. de refor.

littere

nit,
ni,
atq;
com
pilis
oro-
rdis

litteras attulerit; quibus ea omnia adscripta, testata ve fiant, ordini, cui adscribi vult, nē adscribatur, perinde, ac si nullas Episcopi seu dimissorias litteras impetrarit.

5. de imit. or.
acr.

28 Quod prouinciali tertio Concilio decretum est de ratione seruanda in concedendis litteris dimissorijs ab Episcopo impedito suis diocesanis pro ordinibus suscipiendis id locum, et habeat Episcopo absente.

Sede vacante
ut conceden
de littera di
miss Conc.
Trid. sess. 7.
c. 10. sess. 23.
c. 20.

29 Clericos vero à diocesi absentes, qui dimissorias litteras petunt, Episcopus ad se, examinis causa euocet: liceat tamen ei aliquādo si hoc minus commodè praestari posse censuerit, examen illud speciatim Episcopo delegare, in cuius diocesi illi morantur, at vero tuac litteras dimissorias nē det; antequam examinis facti litteras, ab eo acceperit, cui illud delegauit.

Sess. 7. ca. 11.
& 12. de ref.

30 Si cui etiam Sedis Apostolicæ litteris, facultas permitta est, sibi licere ordinis Sacramentum ab alio, quam ab ordinario suo suscipere, is, antequam in itietur, etiā sui ipsius ordinarii litteras ob signatas habeat, quibus vitæ suæ mores, disciplina probitas, & cætera id generis testificata, commendentur.

4. que pert.
ad sacr. ord.
Sess. 14. ca. 2.
de ref.
Sess. 23. c. 3.
8. 10.

31 Clericus, qui a suo Episcopo litteris testimonialibus, dimissorijsve impetratis, ordinem ab alio Episcopo suscepit, mense post illum susceptum, aut longiori, pro loci distantia temporis spatio, in eisdem litteris praescripto, testificationem ordinis, quem suscepit scriptam suo Episcopo afferat: Si verò legitima causa impeditus est, id per aliū praestet.

32 At ubi primum poterit, ipse quoque, Episcopum conueniat, ut, & in eorum, qui ordinibus adscripti sunt, librum referatur, & certatè Ecclesiæ, si nondum adscriptus est, ex Tridentino Decreto adscribatur.

5. de initi. an
ord. sac.
Sess. 23. c. 10.

33 Nē Abbates, & baculi, & mitræ iure videntes, aliove eiusmodi privilegio, & autoritate conferendi minores ordines, munitos, patiatur Episcopus diocesanus, tonsuram, neque minores ordines, id quod Tridentina Synodus vetuit, aliis conferre, quam iis, qui regulares sunt, & eorum iurisdictioni subiecti, nisi & ipsius Episcopi consensus ante accedat, & illi in iurisdictione à suo Episcopo, vel regulari superiori attulerint litteras dimissorias non generatim, sed speciatim concessas. Nec verò quibusuis Abbatibus id permitti liceat; sed ijs tantum, qui Sacerdotio initiati sunt, & stans benedictionis precibus consecrati.

5. Ibidem.

34 Qui subdiaconatus ordini adscriptus est, cum statim lege astrictus sit, canonicarum horarum officium, & Breuiarii praescripto recitandi, nemo ad eum ordinem capefendum recipiatur, qui in horarum illius officij, cuius lege deuinctus tenetur, rectè, ac, ritè recitandi vsu peritus non sit.

In-

35 Inferioribus vero ordinibus iniciandi, qui nullum beneficium ob-
tinent, versati sint in beatae Mariae officii recitatione.

36 Nemo titulo seminarii sacris maioribus ordinibus ascribatur, ne-
que titulo, item beneficij, aut pensionis, alteriusve census quod ei ad vi-
ctum, Episcopi iudicio, satis esse non constet.

4. quæ pert.
ad sacr. ord.

37 Quod alio Concilio verum est, ne seminarii titulo, clerico, qui-
quam Episcopus ordinem aliquem Sacrum conferat, id decernimus lo-
cum habere, nisi cum beneficij, seminarii unionis iure adiuncti, &
sui, & cultui ministerium est ab illo præstandum, tuncque certus an-
nuus census constituatur, unde qui eo titulo ordinem suscepit, sustenta-
ri queat Episcopi iudicio.

5. de init. or.
sacr.

Nec vere tamen is in illo censu ullum ius habeat, cum primum a-
liunde habuerit, unde itidem vitæ suæ sustentationi Episcopi iudicio
consultum, & provisum sit. Quod si aliunde ex parte raturæ eius susten-
tationi provisum sit, tunc extincta censeatur illa census attributio pro
tanta parte, quantam ad illam sustentationem aliunde habet.

38 Pensionis, & patrimonij, quod quis habet, & bonorum item quæ
perpetuo, & eo nomine ab aliquo ei donantur, titulo, Episcopus sacrum
aliquem ordinem alicui, etiam familiari suo conferre potest. Idque de
familiaribus, etiam si alienæ diocesis sit, modo post triennium ab initio fa-
miliaritatis, si Ecclesiarum suarum, vel necessitatem, vel utilitatem hoc
flagitare iudicavit, ut sacris ille initiatur.

5. de init. or.
fac. Concilio
Trid.
Sess. 21. c. 2.
Sess. 23. c. 9.

40 At verò etiam, si quis ei, qui sacris iniciandus est, verè spondeat cer-
ta cautione, si quæ ad vitæ cultum vsui necessario sunt, suppeditaturum,
saltem donec ei aliunde provisum sit huic, ob sacerdotum penuriam
ab Episcopo sacer ordo conferatur licet, sine alicuius etiam, vel benefi-
cij, vel patrimonij titulo.

41 At verò hæc in primis Episcopus diligentissimè uideat, ut pensio-
nem, patrimoniumve illud verò obtineat; utque ea donatio, sponsio-
ve uere, ac sine fraude, doluè facta sit: eiusque tabulæ, ut ritè, & rectè,
consectæ sint; utque pensio, patrimoniumve, & quæ dono data sunt, tā-
tum inde census percipiatur, ut satis esse possit ad alicuius honestam vitæ
sustentationem: qua in re omni cognoscenda promulgationes adhibeat,
& reliquam diligentiam quarto provinciali Concilio in hoc genere
præscriptam. Vide Quartum infra num. 44.

42 Ne quis patrimonij ab alio cuiusvis conditionis homine assigna-
ti, aut promissionis titulo, quæ certa cautione de re omni uictui necessa-
ria suppeditanda facta sit, secus ordinibus maioribus initiatur, nisi præ-
ter ceteras præscriptas cautiones, illud etiam publico instrumento ca-
ueatur, ea certa adiecta clausula, ut uterque, & qui patrimonium assi-
gnat, & cui assignati iure iurando affixit, id patrimonium uere possi-
deri,

6. quæ ad or.
sacr. pert.

deri, obtinerique, ac nihil præterea inesse doli, & fraudis, nullumque esse eo nomine contractum initium, nullumque promissum factum; nec verò in posterum aliquid acturos, facturosve esse, quo minus clericus, qui initiatus est, assignato patrimonio verè, reque ipsa utatur, fruatur: proindeque. Si quid contra actum, gestum, factumve erit, id omnè irritum, rescissum, atque planè ipso iure nullum, nulliusque roborem esse velle; si quid autem contra actum erit, ei præterea, qui sacris initiatus est, pœna sit, ut statim ipso facto Episcopi arbitrio, ab ordinum, quos suscipit, munere, functioneque suspensus sit: nec aliis maioribus ordinibus ascribi possit.

Ses. 21. c. 2.

43 Verum, nè qui patrimonium assignat aliquo timore deterreatur, quominus illud, vel assignet, aut cautione victus, qui clericus satis sit, præstet: sed quo magis ad id ipsum excitetur, statuimus patrimonium eo nomine assignatum, cautionemque item in eum annecti, ut qui initiatus est, illud patrimonium, aut cautionem alienare, vel remittere nullo modo possit, donec beneficium ecclesiasticum sufficiens sit adeptus: vel aliunde habeat, unde vivere possit. Sed nec delinquenti committere, usque adeo, ut nè grauis quidem criminis, quod ille admisit, causa præscribi, nec fisco applicari queat: Sed ad eum, qui assignauit, donauit, cauitque, & ad eius hæredes, aut ad alios, qui ab intestato clericali initiato succederent, ipso iure redeat.

4. quæ pert.
ad sacr. ord.

44 Episcopus, cum clerum, ut in Concilio provinciali tertio iussum est, recognoscet, hoc præter cætera videat, an in alicuius clerici titulo, censuræ Ecclesiastico, vel etiam laicali, cuius nomine is ordinibus adscriptus est, quicquam innouatum sit.

Ses. 21. ca. 2.
de refor.

Siquæ vel beneficii Ecclesiastici cessionem, vel patrimonii alienationem, vel pensionis extinctionem, aut remissionem factam esse compererit, canonum iure, sanctioneque Tridentina agat, ut iuridicè recuperetur, restituaturve, quod vel cessum, vel alienatum, vel remissum, extinctumve, ipsi clerico præiudicium adfert ad vitæ sustentationem: aut si quid alia ratione, pacto commissum, actumve est, quod vel Decreto Tridentino ea de re edito, sacrisve canonibus repugnat, vel fraudem facit: contra quoscumque verò, qui tale quippiam admisserint, idè pœnis agat, iure Canonico constitutis, iisdemque ab Synodo, & Tridentina renouatis,

4. Ibid. sess.
ead. c. 11.

45 Stata illa temporum interualla, ordinibus, tum minoribus, tum maioribus suscipiendis, Concilii Tridentini decreto præscripta, nè facile, ac passim sine vilo delectu prætermittantur, omittanturve. Quod si de ijs aliquid ab Episcopo remitti, dispensariue contigerit, id in litteris dimissoris testimonialibusve ordinum, adscripta etiam dispensationis causa testatum planè fiat.

5 de examine-
ratione.

In ecclesie administratione, ut necessarium, ita multiplex est exami- nis de literarum peritia, & disciplina officium: modo namque ab epi- scopo, cum ad eorum, qui ordinis sacramento initiandi sunt, tum etiam ad concionatorum, confessoriorumque approbationem adhi- betur, tum praeterea ad indagandam, perspicendamque cleri in litte- rarum studijs rationem, progressionemve; ad aliaque item multa episcopo idem adiumento, atque usui est: modo autem non solum, de illis, qui ecclesijs parochialibus, alijsque curam animarum habentibus, praeficiuntur, illud instituitur, & conficiuntur, sed de ijs etiam, quibus be- neficia ecclesiastica cuiuscumque generis, vel literarum Apostolicarum, quae forma. Dignum, conferri solent, auctoritate, uel alio iure conferuntur, quive ad ea praesentationis, nominationis, electionisve nomine instituuntur. Quamobrem, ut omnis, quaecumque causa suscipitur, haec examinandi ratio per examinatores, ut fieri potest, quam rectissime, conficiatur, praeter aliqua, quae praesumi Concilio provinciali quarto enucleatius decreta sunt, has et instructiones conficiendas censuimus: quae partim ad uni- uersum hunc examinandi modum pertinent, partim uero certorum exa- minum propriae sunt. Atque ijs quidem omnibus pro sua quisque pietate episco- pus, & prudentia alias et instructiones adiungat, aut de ijs aliquid re- mittat licet, prout est suae diocesis rationibus, atque usu esse uiderit.

Quae instructiones, ut in morem, & usum inducantur, cura sit eius- dem Episcopi, & Vicarij, qui examini praest.

48. Porro in primis examinatores, in synodo diocesana constituti, cum eorum, qui ecclesijs parochialibus praeficiendi sunt, examen ineunt, iurandi, quo publice in synodo, quo primum tempore delecti sunt, sese obstrinxerint, memores uideant, ut omni humana affectione de- posita, munus a se susceptum recte curent, atque administrent, ne quod sancte, religioseque sponderint, uiolent, & propterea periuri fiant.

49. Examinis causa, occasioneve, nihil quicquam, ne minimum qui- dem, neque ante, neque uero post accipiant, alioqui sciant, qui dant, se simoniae crimen ex sanctione Tridentina subijisse, nec uero praeterea se neque adeo illos, qui dant, absolui licere; nisi dimissis beneficijs ec- clesiasticis quaecumque obtinent: ac inhabiles item factos se esse, qui- bus in posterum ea, uel alia conferantur.

Sess. 24. c. 18.

50. De omni uero culpa, in suscepto munere commissa, ij rationem etiam in synodo provinciali reddant, in eaque grauior auctoritate Tri- dentini Concilij puniantur.

Sess. & c. eod.

Nec uero item, qui examinatores liberè, pro arbitrato Episcopi, ad alios quocumque nomine causaue examinandos asciscuntur, examinis occasio- ne vnquam quicquam, ne esculenta quidem, procul entaue.

P Qui

Qui contra fecerit, cum indignus deinceps censetur, qui id munus gerat, tum alia pœna arbitrio Episcopi afficiatur.

51 Omnes uerò examinatores, quicumque sint, nouerint, sibi munus, usque ad eò graue committi, ut si negligenter, aut malè se ullo modo gesserint, Deo in primis culpe, in eo munere admissæ, exactam rationem reddituri sint.

Quare non spe, non metu, non premio, non personarum ratione, non aliquo affectu ducti muneris sibi commissi curam gerant.

52 Proposito sibi in primis timore Dei, nè quèquam, quem indigni norint, peobent, rursus quem, experimento, periculoue facto, idoneū, dignumque comperiant, nè reiciant. Itaque grauitèr, maturè, prudenter, rectè que tum de probando, tum de reiciendo deliberent.

53 Cum in locum conuenerint, ubi moris est, clericorum experimentum fieri, priusquam aggrediantur, à stata prece, orationeque congregationum usui præscripta, que de libro pronūciet, qui examini præsidet, initium faciant; hoc piè, intimè que præcantes, ut Dei ope imprimis illud rectè, prudenter, diuinæque uoluntati congruenter conficiant.

54 Nè quempiam de quo examen, periculoue fiat, examinatore alii collegæ ulla ratione commendet.

55 Nè ad alicuius examen accedat, nè uerò suffragii ius habeat, nisi Episcopi, Vicariue iussu ad illud euocatus.

Si quis quempiam priuatim docuerit, qui examen subiturus est, eū id subibit, nè præsens quidem ille adsit, nè dum ad examē adhibeatur. sed alius in eius locum, Episcopi, Vicariique iussu tunc uocetur.

56 Cautio diligēs sit, nè alterius noīe quis examen exponatur, experimentumue subeat, quod aliquando factum esse compertum est.

Queratur item diligenter de iis, qui examen habeendum accesserint, an aliàs institutis de more examinandi questionibus, experimentum, periculumue sui fecerint, anque si quid extet, quod de illis compertum, uel deliberatum sit.

Nè examinis initium fiat, nisi præsentibus adsint, tum Episcopus, uel Vicarius, tum examinatores ex præscripto Concilii Tridentini, ad minimum tres, cum de beneficio curato, quauis ratione conferendo examen instituitur. Id quod locū etiam habeat deinceps, cum de aliquo maioribus ordinibus initiando, uel de concionatore, confessarioue approbando examen conficitur.

4. quæ pert.
ad Sacr. ord.

Id Episcopus, quantum sibi per occupationes Episcopales licet, maximè curet, ut, cum experimentum, examenue de iis instituitur, qui ordinibus, præsertim maioribus initiandi, qui que Ecclesiis parochialibus præficiendi sunt, ipse præsens in eo examine adsit.

5. de ex. rat.

58 Cum quis in examen uenerit, eius uultus, & habitus corporis, & uelut

59 *Si quis vel clericali vestitu deformi ab ordinis Ecclesiastici decore, aut disciplina alieno indutus, vel sine congrua, pro sui status, & ordinis ratione tonsura accesserit, nè ad ullam examinis, experimentivè rationem ei aditus fiat, nisi decenti veste amictus, & tonsura præscripta ad illud redierit.*

60 *Nè de vlllo quoque initiando, si modo non aliter Episcopus aliquando centuerit examen, experimentivè antea fiat, quam ætatis, natalium, aut dispensationis concessa, beneficii ecclesiastici, vel pensionis, patrimonii sive testificationes scriptas: easdemq. à Vicario Episcopali recognitas, illiusque subscriptioni lignatas, ac probatas atulerit, exhibe ritivè: nisi aliquando Episcopus eas post examen exhiberi, recognoscivè iusserit.*

Neque item, nisi aliàs præscriptas decretis provincialibus, edictivè Episcopali testificationes dederint.

Nec verò præterea, nisi de eo à Cancellario Episcopali examinatos audierint, cognoverintve, quæcumque Episcopi, iussu inquisitiones de eo factæ, atque ex officio præscripte, aliorum litteris significatæ, vel denunciata, vel delatæ sint.

61 *Testificationes verò omnes, tum ab eo, qui initiandus est, tum ab alio quovis examinis occasione exhibitæ, Cancellario Episcopali restituantur, tradanturve.*

Cuius sit illas ipsas in codiceni certum, eo nomine confectum, summatim referre, eundemque in Archiivo Episcopali asservare.

62 *Verum testificationes ætatis, natalium, ac si de eo, qui maioribus ordinibus initiandus est, igitur patrimonii, beneficijve Ecclesiastici idem Cancellarius asservet: ac litteris publicis, quas de eo, qui ordinem susceperit, conficiet, de illis pro ratione sibi præscripta testatum faciat.*

63 *Cum examen initur illius, cui in curam certa Ecclesia parochialis tradenda est, videant ante examinatos, qui qualis, & quam numerosus populus sit, cuius parochialem curationem is suscipiet.*

Quod sanè re diligenter explorata in examine, quod inibunt, sibi proponant accuratè perspicere, an ad eam curam suscipiendam, Igerendamve idoneus omnino ille sit.

64 *His omnibus ita præscriptis, examinatos ordine ad interrogationes, questionesve veniant. Atq. in examine quidem ea rō nitatur, vt interrogationes, quæstionesve is examinatos proponat, quæ p vicissitudinis rōne, & p doctrinæ, disciplinæve genere, mō hūc, mō illū in eo ipso examine Epus Vicariusve, examinis præses interrogari iusserit, vt nè vnus alterū uario, multipliciq. interrogationū mō certatim iterpelleret.*

65 Interrogationum porrò, & quæstionum rōnem examinatores inteneant, ut illis inter se sic distributis examināti rōnib. prout oportet cumulātè satisfactū sit: atq; eorū unusquisq. quo de genere querere instituerit, ita de eo quærat, interrogetve, ut, quemadmodum patet, illius generis quæstiones, interrogationisve satis explicatæ sint.

66 Silentio, dum examen habetur, utantur, nec inter se colloquia, cōfabulationesve habeāt: nec mutuas itidem quæstiones, dubiorumque explanationes sibi proponant; sed ad illius, de cuius doctrina interrogationibus queritur, responsiones attenti, animum attentionis studio eidem addant, ad rectè explicandas propositas sibi quæstiones.

Nec verò examinatorem, loco suo interrogantem alius interturbet; sed unusquisque expectet, dum sibi ordine, pro quæstionis genere, rationeve interrogare contigerit.

67 In quæstionibus, interrogationibusve proponendis, non verbis, nō aspectu, non ullo modo seueros, vehementesque se præbeant, ut, qui examen subeunt, seueritate deterriti, animum nē respondeant, memoriaque languescant, ac vacillent, non sine aliquo dedecore: ac benigni, gratique animi significatione illos, vel differentes, vel respondentes audiant: nec verò quibusdam interrogatiunculis, aliave vili ratione interpellent.

Si quid autem vel in differendo, vel in legendo, vel in pronuncian- do, vel in respondendo eos offendere animaduertent; nē tunc illos doceant, obiurgentue, ac nē moneant quidem; nisi quid ad examen rectè instituendum, perficiendumue pertineat: sed examine peracto eos breui admoneant, doceantue, siquid necessario illos, tunc admonē- dos, docendosue duxerint.

68 In omnibus porrò, & singulis examināti interrogationib. spectetur non solum uniuscuiusque eorum, qui examinantur, scientia, sed etiam vsus iudicium, ingenii, ius, ac solertia.

Examinis autem omnium ea ratio instituta sit.

69 Ut primo de toto uitæ statu, genere, patria, domicilione eius quæ- rat, qui examen subit.

An impedimentum aliquod habeat, quo irritus, uel initiari, uel be- neficium Ecclesiasticum cuius nomine experimentum sit, uel prædicā- di munus, uel confessiones audiendi suscipere, ac exercere non possit. Quo impedimento, si quis etiam occultè illigatus tenetur, id planè E- piscopo saltem patefaciat, nē quisquam illegitimè, uel inititur, uel be- neficium consequatur, uel aliud munus suscipiat, geratue.

An in orationis sancte studio, usque uersatus.

Quibus meditationibus instructus, Deum tacitus oret.

Qui orationis modus.

Qui illius fructus, quæve vtilitates.

Quot, quibusve partibus illa constet.

Quæ regula præparationis ad orationem, & cætera multa eiusdem generis, prout prudens, piusque examinador pro ratione, aut personæ, de qua quæritur, aut causæ, ob quam fit examen, opus esse viderit.

70 His perquisitis examinadores ad scientiæ, eruditionisve experimentum descendant: Vt autem ij certam sibi formulam proponant, qua illorum, qui examinantur, & litterarum doctrinam, & vitæ clericalis disciplinam, & rei Ecclesiasticæ peritiâ experiantur, in omni experimenti, examinisve ratione, sacris Bibliis, Catechismo Romano in primis, Concilio Tridentino, sacrorum Canonum decretis, & aliis Pontificiis Constitutionibus, Synodisq; tum prouincialibus, tum diocæsanis vtantur, vnde suas interrogationes hauriant, quibus, prout est illorum ingenii captus, explorent, eorundem, & scientiam, & Ecclesiasticarum rerum notitiâ, atque vsum.

71 Cautio autem sit, ut si dum quis interrogatur, ita rudem, atq; ignarum se ostendat, qui rerum faciliû, minimarumque nullam scientiam, vsumque teneat, nè aliarum rerum difficilium interrogationibus tempus conteratur.

72 Rursus cum quempiam, quanta doctrina, & vsu litteratè peritus sit, exploratum erit, non est, cur pluribus interrogationibus secum diutius agatur.

73 Nunc igitur vniuersè infrâ præscribemus, quæ ad rationem pertinent vniuscuiusque examinis eorum, qui vel ordinis Sacramento iniantur, vel parochialium Ecclesiarum curam, vel alterius beneficii munus suscipiunt, vel Sacræ confessionis audiendæ officium sumunt, vel ad Dei prædicationem mittuntur. At verò speciatim longè plura, atque adeò pauciora, prudentum examinadorum, ac præsertim Epî, eiusve, qui examini præest, iudicio relinquuntur, & pro eorum captu, qui ad examen accedunt, & pro ordine, quo quis iniantus est, & pro ratione locorum, quo mittuntur, & pro genere doctrinæ, quam profitentur.

74 Qui verò earum rerum, quæ certis interrogationibus demonstratæ, in hac instructione continentur, se minus eruditos esse ostenderit, eos Episcopus admoneat, ut diligenter in posterum in doctrinis incubant, atque harum ipsarum rerum in primis peritiâ, & scientiam percipere studeant, ita, ut cum visitationis munus, aliave eorum studiis, & progressus in litteris recognitio adhibebitur rectè, peritèque omni eo doctrinæ genere instructi comperiantur.

75 Ac primò quidem eum, de quo examen faciendum est, legere examinadores iubeant, quoad experiundo videant, an

ille rectè, explicitèque legat.

76 Post, si ordinis, aut beneficii, aut recognoscenda clerici cuiusque in litterarum studio progressionis causa experimentum sit, grammaticorum more, verborum constructionem proponendi: quo in genere si quid is errat, labiturus, ita ut, nè pro grammaticæ quidem ratione, illorum usum, peritiamve teneat, nè propterea cum inter turbent, interpellentur, aut impediunt, quominus ad propositum grammaticæ instructionis modum redire possit.

77 Tum verborum, quæ legerit, construxeritve sensum ab eo querant: quem ut rectè eliciat, atque exprimat, quod ei legendum proponunt, eiusmodi sit, quo tota sententia, sensusque perfectus concludatur: nihilque in se habeat, quod sub historia intelligentiam cadat, aut ex antecedenti, consequentiùe alio capite explicatio existat; deinde ad alia graviora eius doctrinæ, disciplinæve experimenta examinatores progrediantur.

78 Qui primam tonsuram, aut minores, maioresve ordines suscepturi, ad experimentum, examenvè accedant, ab unoquoque eorum universè, ac sigillatim quærat, præterea, an impedimentis, quæ Concilij provincialis quarti decreto, de initiandis, commemorata sunt, irrecti teneantur; ut potè, an scilicet sint.

Minores nati.

Rudes, & ignari.

Criminosi.

Solemniter pœnitentes.

Neophiti.

Ebrietai, & gulæ dediti.

Impudici.

Lapsi, post ordinem susceptum.

Periuri.

Vsurarij manifesti.

Infames.

Ratiocinijs obligati.

Servi.

Corpore vitati.

Insigniter deformes.

Illegitimè nati.

Peregrini, & ignoti,

Bigami.

Irregulares quovis alio modo.

Sess. 23. c. 17.
de refer.

Quo in genere cautio sit, ut præter alia, speciatim perquiratur ab eo.

An

- An stipendium belli fecerit, vnde cedes hominum exiterit.
- An iudicis Criminalis in foro laicali officium gesserit.
- An sententiam capitis tulerit.
- An criminis, cuius nomine capitis quis damnatus sit, acta, sententiam, testificationesque dicarit, aut conscripserit.
- An in eo procuratoris, aduocati que fiscalis munus administrarit, alia que exercuerit; vnde irregularitatis maculam contraxerit.
- An suspensi.
- An interdicti.
- An excommunicati.
- An amentes.
- An morbo caduco laborantes.
- An energumeni.
- An verò non examinati, & probati.
- Exploreur item, an furtim, per saltumve ordinem susceperit.
- Inuestigetur præterea, cum quis ordinem aliquem suscepturus, ad examen uenit, quamdiu est, quò alium ordinem suscepit, ut nemini ad altiore gradum pateat ascensus, nisi in singulis alijs inferioribus ordinis gradibus congruo temporis spacio persisterit ad præscriptum Tridentine sanctionis.
- An vna, & naturam, mysteria que ordinis, quem suscepturus est, norit.
- An itera ritus, & carimonias, quæ ex libro pontificali adhibentur, sum initiatur.
- An eorum item significationes sanctiores.
- An sacrarum vestium, quibus induuntur, mysteria item, & signifi-
cata.
- An functionum notitiã habeat, ordinis, quo quisq; initiãdus est.
- An earum usum, exercitationemque rectè teneat, cum in litteris, tum etiam in cantu: in quo experimento adhibeantur cantus periti.
- Quicumque Ecclesiasticum aliquem ordinem suscepturus est, de eo periculum, experimentumve fiat, non solum in litterarum scientia, verum etiam in cantus peritia, ad ordinis, quem tunc suscipiet, functiones ritè, rectè que obeundas necessaria; tum præterea si sacro ordini ad scribendus est, in usu, ac notitia, quam in recitandis diuini officii horariis laudibus, precibusque habeat.
- Qui subdiaconatus ordini adscriptus est, &c. supra num 34.

Ses. 23. e. 12.

4. quæ pert. ad sac. ord.

5. vt supra.

79 Hæc generatim ab omnibus, & singulis explorentur: Nunc præterea sequuntur, quæ sigillatim cuiusque ordinis propria, suo loco præscripta, perquirenda sunt, ita tamen, vt examinatores pro prudentiæ suæ ratione, quæ in ordinis inferioris examine, exploratione-

neve requirantur, aliquando etiam perquirant ab iis, qui superiori ordine initiantur.

De iis, qui prima tonsura initiandi sunt, queratur, & intelligatur.

Primum, quam ob causam se clericos fieri velint.

An secularis iudicii vitandi causa initiari curent.

An contentiosis litibus implicati.

An rixam, simulatamque exercent.

Quod item artificium teneant; quove in arte, quove in vitæ genere hactenus versati sint.

An tales sint, qui spem prebeant ecclesie ministros viles se fore.

A quo sacerdote, sanctioris vitæ magistro; instituti sint ad clericis vitæ modum.

An legere, & pronunciare, & scribere norint: tum in utroque genere de iis periculum fiat.

An doctrina Christianæ præcepta, institutaque sciant.

An Epactæ intelligentiam habeant.

Præterea an Sacramentum confirmationis susceperint.

80 De iis vero, qui minoribus ordinibus ascribi nolunt, queratur expetiundoque cognoscatur.

An saltem primordia grammaticæ, & linguam latinam intelligant.

An scientiæ spes tales eos ostendat, qui digni sint, ut ad maiores ordines aliquando ascendant.

An versati sint in recitatione officij Beatæ Mariæ Virginis, supra num. 35.

81 Qui verò sacris ordinibus, utpotè subdiaconatu, diaconatu, Sacerdotio initiandi sunt, cum ornati, exultique iis virtutibus esse debeant, quæ in clericis inferiorum ordinum requiruntur, sicut ad altiorum ordinis gradum ascendunt, ita virtutum, & probitatis, & doctrinæ quodam quasi ascensu præstare debent.

Quamobrem hoc imprimis examinatores videant, an qui ordinis Sacramento initiantur per singulos illius gradus, & in vitæ spiritualis disciplina maiorem progressionem fecerint.

An Breuiarium, anque sacra Biblia, an item sanctorum patrum volumina, Concilium Tridentinum, & provincialia quoque Synodos Episcopi diocesani, Catechismum Romanum, rationales diuinorum officiorum, & libros aliquos, de vitæ spiritualis rationibus conscriptos, sui muneris vsui accommodatos habeant.

82 Subdiaconis potissimum de ordinum minorum queratur, & maiorum differentia.

An

5. d. init. ord.
sac. §. Qui
ver. inferior.
5. de exami-
nerat.

An in minoribus ordinibus probati sint.

De voto item continentiae, quod subdiaconatus ordini coniunctum est.

De Sacramentorum etiam doctrina, saltem generatim.

Tum eorundem periculum, experimentumve fiat in officij diuini recitandi ratione: supra nu. 100. in fi.

83 Diaconorum examen, experimentumve fiat præterea aliquanto diligentiùs de Sacramentorum doctrina.

Experimentum item aliquod fiat in concionibus habendis, ex ratione, Concionatorum examini præscripta.

84 Ab ijs, qui sacerdotio initiari volunt, hæc sigillatim studiosius perquirantur.

An pie, & fideliter in ministerijs ante actis se gesserint.

An spectata pietate, anq; castis moribus.

An præclarum bonorum operum exemplum, & vitæ documenta, ab eo expectari possint.

Hæc præterea quarantur.

Quid sit Missæ sacrificium.

Qui illius sacrificij effectus.

Quæ eiusdem partes.

Quæ mysteria in eo insint.

Quæ sacrarum vestium significationes.

Quæ in eo officio offerendo requirantur.

Vbi, & quando illud fieri non licet.

Quæ dubia aliquando incidere possunt.

Quæ explicatione opus habeant, vt illud rectè fiat.

Tum experimentum eorum ex præscriptis infra regulis fiat.

An sacræ confessionis aliquam peritiam habeant.

An ad alia item Sacramenta rectè, ritèque ministranda idonei sint.

An eorum cognitionem explicatiore habeant, ex interrogationum præscripto, vt infra de parocho.

An doctrinam item teneant, qua verbum Dei rectè tractare, concionemve habere possint.

Anque de re sacra, de christianarum virtutum officiis, atque de omni re ad salutem necessaria aptè populum instruere, aut docere possint.

Cum verò à cæteris omnibus, vt præscriptum paulò ante est, qui clericali militiæ adscribuntur, de vitæ spiritualis, sanctiorisque institutis, atque exercitationibus perquirantur, tum maximè ab ijs, qui vel sacerdotio initiantur, vel parochialem curam suscipiunt, vel sacræ confessionis audiendæ munus sumunt, uel in tractatione verbi Dei, sacrisq; concio-

concio-

concionibus uersari uolunt. A quibus omnibus, & singulis, cum ad examen ueniunt, præter cetera, quæ ad sanctæ spiritualis uitæ usum pertinent, ea maxime explorentur, quæ de orandi modo, de quæ omni sanctarum meditationum, cælestium uel contemplationum exercitatione ab alijs, qui in eo genere religiosè sese exercuerunt, tradita sunt. Quæ sequuntur, uideantur in titulis sequentibus. De examine eorum, qui præficiendi sunt ecclesijs parochialibus. De cõfessarij examine. De examine Concionatorum, &c. De examine clericorum ad indagandam eorum in litterarum studijs progressionem, & sacre Scripturæ interpretum.

7. de init. or.
sacr.

85 Regulatiū examen diligens ab Episcopo fiat, Quod potissimum uersetur circa litterarum scientiam, & cantus peritiam, ac alias instructiones ad ordinis suscipiendi functiones ritè, rectèq; obeundas.

Ac circa usum, & peritiam recitandi diuinum officium cetera ad ipsos regulares spectantia uideantur supra, nu. 25. & 26.

3. de ijs, quæ
partim ad or
ci. sac. &c.

86 Conuocato præterea sæpe per annum, ut alias iustum est ad se clero, aut ipse, aut sacerdos aliquis, uir doctus in ecclesiasticaq; disciplina uersatus, eius nomine ad illum, remotis laicis, sermones, conciones uel habeat de ordinis eorum præstantia, & sanctissimis officijs, de uirtutibus, quibus clericalis ordinis homines præluere debent: de uitijs, quibus in populo offensionem præbere possunt, de omni denique clericali morum disciplina, uirtutumque perfectione. Idem quoque præster pridie eius diei, quo statas sacras ordinationes habebit, conuocatis illo die tum clericis, qui postridie ecclesiasticis ordinibus adscribendi erunt, tum alijs, quos de clero urbano tunc accersendos esse censuerit.

Idq; præstetur officium, quod ipse Episcopus ex Prouincialibus nris decretis die sequenti præstare debet, sermone in explicanda clero, populoq; doctrinarum, sanctorumq; significatione mysteriorum, quæ tunc in ecclesia publicè ipse agit.

7. de init. or.
sacr.

87 Eo sermone, quem pridie illius diei, quo sacra ordinatio celebratur, Prouinciali decreto haberi institutum est, illud in primis spectetur, ut quæ monitiones postero die de libro Pontificali leguntur, discretis uerbis, ijsque uulgariter conceptis explicentur uerius.

Unusquisque porro eorum, qui sacris ordinibus initiabuntur, etiam, atque etiam diligenter admoneatur, quod, quamque sanctum munus suscepturus est.

Verum eius sermonis ius, in subdiaconis potissimum monendis uersetur, quò rectius, dum integrum est, deliberare possint, an castitatè, quæ perpetua illi ordini est annexa, profiteri uelint, eoq; accuratius propterea in graui illa deliberatione uideant, quid Deo auxiliante præstare possent.

spereat, neq; in eo Ecclesiastico spiritaliq; munere suscipiendo quicquam agnatorū, vel huiusmodi aliena voluntate, sed sua spontanea deliberatione agant; nec verò in sacri eiusdē ordinis susceptione, vitæ huius cōmodum, aut aliud quicquā eiusmodi, sed Dei honorē sibi propostū habeat. Huius gñis sermo, à quoūq; appositē habetur, utilis ille quidem est, at multis partibus longē vtilior erit, atque opportunior, si eandem Episcopus accuratē, studiosē que habuerit.

88. Constitutione Pij I. Pont. Max. Quicumque clerici sine canonica dispensatione, extra tpa, vel ante legitimā aetate, vel absque dimissoriis ordinarij sui litteris, se ad aliquē sacrum ordinem promovendi fecerint, ab suorū ordinū, quos susceperint, executione ipsō iure suspēsi sunt. Siq; suspensione durante, illorū ordinū ministerium, functionesve obierint, statim irregularitatē subeant; ob quam, præter alias pēnas, contra istos canonū iure sancitas, beneficijs et ecclesiasticis priuari possūt. Is igitur pēnis, ne quis facillē illigetur, illam constitutionē quotannis, tū in diœcesana Synodo promulgari, tum pridie illius diei, quo sacræ ordinationes habebuntur, edici clericis iubemus, qui initiabuntur.

89. Quicūque aliquem ecclesiasticum ordinem susceperit, is, vt Tridē. Concilio iustum est, certē Ecclesiæ adscribatur, in qua functiones, quas ei Ep̄s præscripserit, obeat; nec verò alius eidem ordo ante conferatur, quam ipsi Ep̄o fidem, testimoniumque ille attulerit se in Ecclesiā, cui adscriptus est, præstitisse præscriptas sibi functiones.

Si verò aliqua de causā eodē tpe, ex factorū canonum permissu plures ordines minores clerico Ep̄s contulerit, eidem præscribat arbitrato suo functiones, ad vnumquemque minorem ordinem, quem ille suscepit, pertinentes.

90. Videat etiam omnino, ut quēcumq; eiusmodi titulis ordinavit, et familiarē suum, certē illū ecclesiæ addicat vbi ordinis suscepti functiones, ac munera, ut ipsius Concilii decreto cauetur, ipse verò præstet.

91. Qui certis ecclesijs adscripti sunt, in ipsis dieb. ad eas cōveniant, & in ijs functiones eas præstent, quę vnicuiq; eorū ab Ep̄o p̄scriptę erūt. Si tamen ijs diebus aliqn̄ ad diuina officia obeunda ad funerave in alias ecclesias vocabuntur, eò illos accedere permittat Episcopus.

92. In testimonialibus ordinis, ab vnoquoque suscepti, litteris, fiat testificatio etiam ecclesiæ, locive pij, cui is tum adscriptus est, ex Tridentino decreto. Nec verò, &c.

93. Quicūque clericus, alicui Ecclesię adscriptus, ubi ordinis à se suscepti, functiones obeat, memor cōplurium Sanctorū, qui vel toto vitæ tpe, vel multis saltē annis, in alicuius et minoris ordinis ministerio, munereve religiosē versari, ad altiorē se ordinis gradū prouehi passī non sūt, eorū recordatione, exē ploq; excitatus illud sedulō curet, atq; ad eò efficiat,

3. de ijs, quę partim ad ordi. sacr. &c.

4. Bulla edita 15. calen. Decemb. 1461.

2. tit. 1. dec. 14

Sess. 23. c. 13. 14. 16.

5. de iur. or. sacr. Sess. 23. c. 16.

2. tit. 2. dec. 28.

5. de iur. or. di. fact.

efficiat, ut ordinis, quo proxime initiatus est, præscriptas functiones, non elate, sed humiliter, non raro, sed frequenter, non negligenti studio, sed accurata, vereque clericali sollicitudine, & disciplina, pie, recte, atque rite præstet. Alioqui si in sanctis ijs functionibus negligenter, contraque ac præscriptum est, se gesserit; illud norit, eo voluntatis suæ testimonio, sibi apud Episcopum, aditum præcludere ad altiorem gradum ascendendi.

2. ti. 2. dec. 28

sup. tit. 1. c. 1.

to ha. cor. 1. c. 1.

2. de. 1. c. 1.

3. de. 1. c. 1.

3. de. 1. c. 1.

3. de. 1. c. 1.

3. de. 1. c. 1.

3. de. 1. c. 1.

3. de. 1. c. 1.

3. de. 1. c. 1.

3. de. 1. c. 1.

3. de. 1. c. 1.

3. de. 1. c. 1.

3. de. 1. c. 1.

3. de. 1. c. 1.

3. de. 1. c. 1.

3. de. 1. c. 1.

3. de. 1. c. 1.

3. de. 1. c. 1.

3. de. 1. c. 1.

3. de. 1. c. 1.

3. de. 1. c. 1.

3. de. 1. c. 1.

3. de. 1. c. 1.

3. de. 1. c. 1.

3. de. 1. c. 1.

3. de. 1. c. 1.

3. de. 1. c. 1.

3. de. 1. c. 1.

3. de. 1. c. 1.

3. de. 1. c. 1.

3. de. 1. c. 1.

3. de. 1. c. 1.

3. de. 1. c. 1.

3. de. 1. c. 1.

3. de. 1. c. 1.

3. de. 1. c. 1.

3. de. 1. c. 1.

3. de. 1. c. 1.

3. de. 1. c. 1.

3. de. 1. c. 1.

3. de. 1. c. 1.

3. de. 1. c. 1.

3. de. 1. c. 1.

3. de. 1. c. 1.

3. de. 1. c. 1.

3. de. 1. c. 1.

3. de. 1. c. 1.

3. de. 1. c. 1.

3. de. 1. c. 1.

3. de. 1. c. 1.

3. de. 1. c. 1.

3. de. 1. c. 1.

3. de. 1. c. 1.

3. de. 1. c. 1.

3. de. 1. c. 1.

3. de. 1. c. 1.

3. de. 1. c. 1.

3. de. 1. c. 1.

3. de. 1. c. 1.

3. de. 1. c. 1.

94 Rector autem, in cuius ecclesia illi conveniunt, tertio quoque mense Episcopo referat, vel litteris significet, non solum an huic decreto ab illis obtemperetur, verum etiam an ea præstentur, quæ superiori provinciali Concilio illis præscripta sunt, tum de habitu, tum de tonsura clericali, tum de eorum vitæ consuetudine.

3. vt supra.

1. de. 1. c. 1.

1. de. 1. c. 1.

1. de. 1. c. 1.

1. de. 1. c. 1.

1. de. 1. c. 1.

1. de. 1. c. 1.

1. de. 1. c. 1.

1. de. 1. c. 1.

1. de. 1. c. 1.

1. de. 1. c. 1.

1. de. 1. c. 1.

1. de. 1. c. 1.

1. de. 1. c. 1.

1. de. 1. c. 1.

1. de. 1. c. 1.

1. de. 1. c. 1.

1. de. 1. c. 1.

1. de. 1. c. 1.

1. de. 1. c. 1.

1. de. 1. c. 1.

1. de. 1. c. 1.

1. de. 1. c. 1.

1. de. 1. c. 1.

1. de. 1. c. 1.

1. de. 1. c. 1.

1. de. 1. c. 1.

1. de. 1. c. 1.

1. de. 1. c. 1.

1. de. 1. c. 1.

1. de. 1. c. 1.

1. de. 1. c. 1.

1. de. 1. c. 1.

1. de. 1. c. 1.

1. de. 1. c. 1.

1. de. 1. c. 1.

1. de. 1. c. 1.

1. de. 1. c. 1.

1. de. 1. c. 1.

1. de. 1. c. 1.

1. de. 1. c. 1.

1. de. 1. c. 1.

1. de. 1. c. 1.

1. de. 1. c. 1.

1. de. 1. c. 1.

1. de. 1. c. 1.

1. de. 1. c. 1.

1. de. 1. c. 1.

1. de. 1. c. 1.

1. de. 1. c. 1.

1. de. 1. c. 1.

1. de. 1. c. 1.

1. de. 1. c. 1.

1. de. 1. c. 1.

1. de. 1. c. 1.

1. de. 1. c. 1.

1. de. 1. c. 1.

1. de. 1. c. 1.

95 Præfectus autem, rectorve ecclesie testimonium de clerico facturus, qui functiones in sua ecclesia obierit, hæc testificationis suæ litteris speciatim, vereque exprimat, quas scilicet functiones, & quâ diu, & quâ diligenter, & quam pie, & quam decenter, recte, riteque præstiterit.

4. que pert.

ad Sacr. ord.

4. que pert.

ad Sacr. ord.

4. que pert.

ad Sacr. ord.

4. que pert.

ad Sacr. ord.

4. que pert.

ad Sacr. ord.

4. que pert.

ad Sacr. ord.

4. que pert.

ad Sacr. ord.

4. que pert.

ad Sacr. ord.

4. que pert.

ad Sacr. ord.

4. que pert.

ad Sacr. ord.

4. que pert.

ad Sacr. ord.

4. que pert.

ad Sacr. ord.

4. que pert.

ad Sacr. ord.

4. que pert.

ad Sacr. ord.

4. que pert.

ad Sacr. ord.

4. que pert.

ad Sacr. ord.

4. que pert.

ad Sacr. ord.

4. que pert.

ad Sacr. ord.

4. que pert.

ad Sacr. ord.

4. que pert.

ad Sacr. ord.

4. que pert.

ad Sacr. ord.

4. que pert.

ad Sacr. ord.

4. que pert.

ad Sacr. ord.

4. que pert.

ad Sacr. ord.

4. que pert.

ad Sacr. ord.

4. que pert.

ad Sacr. ord.

4. que pert.

ad Sacr. ord.

96 Clericos quoscunque, certæ ecclesie, piove loco adscriptos, si ab ecclesia, cui adscripti sunt, clericali statione, sine Episcopi facultate, ea que litteris exarata, discesserint, ordinum suorum munere, ex eiusdem Concilii Tridentini sanctione, Episcopus interdicit.

Sess. 23. c. 16.

Sess. 23. c. 16.

Sess. 23. c. 16.

Sess. 23. c. 16.

Sess. 23. c. 16.

Sess. 23. c. 16.

Sess. 23. c. 16.

Sess. 23. c. 16.

Sess. 23. c. 16.

Sess. 23. c. 16.

Sess. 23. c. 16.

Sess. 23. c. 16.

Sess. 23. c. 16.

Sess. 23. c. 16.

Sess. 23. c. 16.

Sess. 23. c. 16.

Sess. 23. c. 16.

Sess. 23. c. 16.

Sess. 23. c. 16.

Sess. 23. c. 16.

Sess. 23. c. 16.

Sess. 23. c. 16.

Sess. 23. c. 16.

Sess. 23. c. 16.

Sess. 23. c. 16.

Sess. 23. c. 16.

Sess. 23. c. 16.

Sess. 23. c. 16.

Sess. 23. c. 16.

Sess. 23. c. 16.

Sess. 23. c. 16.

Sess. 23. c. 16.

Sess. 23. c. 16.

Sess. 23. c. 16.

Sess. 23. c. 16.

Sess. 23. c. 16.

Sess. 23. c. 16.

Sess. 23. c. 16.

Sess. 23. c. 16.

Sess. 23. c. 16.

Sess. 23. c. 16.

Sess. 23. c. 16.

Sess. 23. c. 16.

Sess. 23. c. 16.

Sess. 23. c. 16.

Sess. 23. c. 16.

Sess. 23. c. 16.

Sess. 23. c. 16.

Sess. 23. c. 16.

Sess. 23. c. 16.

Sess. 23. c. 16.

97 Nec vero propterea quicquam derogatum alijs decretis, penisve sit, que de parochorum, aliorumve curâ animarum gerentium, ceterorumque residentia præstanda, vel absentia cauenda, puniendave Tridentinis decretis, ac nostris Provincialibus Constitutionibus, Edictisque præterea Episcopalis constitutæ sunt; quinimo illis etiam penis, multasve contra eos agat Episcopus omni iuris ratione.

4. ibidem.

4. ibidem.

4. ibidem.

4. ibidem.

4. ibidem.

4. ibidem.

4. ibidem.

4. ibidem.

4. ibidem.

4. ibidem.

4. ibidem.

4. ibidem.

4. ibidem.

4. ibidem.

4. ibidem.

4. ibidem.

4. ibidem.

4. ibidem.

4. ibidem.

4. ibidem.

4. ibidem.

4. ibidem.

4. ibidem.

4. ibidem.

4. ibidem.

4. ibidem.

4. ibidem.

4. ibidem.

4. ibidem.

4. ibidem.

4. ibidem.

4. ibidem.

4. ibidem.

4. ibidem.

4. ibidem.

4. ibidem.

4. ibidem.

4. ibidem.

4. ibidem.

4. ibidem.

4. ibidem.

4. ibidem.

4. ibidem.

4. ibidem.

4. ibidem.

4. ibidem.

4. ibidem.

4. ibidem.

4. ibidem.

98 Curet Episcopus, ut qui clerici certæ Ecclesie ministerio adscripti non sunt, ijs Dominicis, festisque singulis diebus in Parochiali Ecclesia, in cuius finibus eorum quisque habitat, Ecclesiasticum beneficium obtinet, quod residentiam non requirit aut in ea, que Episcopo videbitur, Rectori operam, atque adiumentum nauent ad divina officia celebranda.

2. ti. 2. dec. 28

2. ti. 2. dec. 28

2. ti. 2. dec. 28

2. ti. 2. dec. 28

2. ti. 2. dec. 28

2. ti. 2. dec. 28

2. ti. 2. dec. 28

2. ti. 2. dec. 28

2. ti. 2. dec. 28

2. ti. 2. dec. 28

2. ti. 2. dec. 28

2. ti. 2. dec. 28

2. ti. 2. dec. 28

2. ti. 2. dec. 28

2. ti. 2. dec. 28

2. ti. 2. dec. 28

2. ti. 2. dec. 28

2. ti. 2. dec. 28

2. ti. 2. dec. 28

2. ti. 2. dec. 28

2. ti. 2. dec. 28

2. ti. 2. dec. 28

99 Archidiaconus cuiusque Cathedralis Ecclesiae, sive Ecclesia Archidiaconum habeat, sin minus is, qui proximum post Episcopum in ea Ecclesia dignitatis gradum obtinet; intra sex menses librum conficiat, in quo diligenter describat clericorum omnium secularium nomina; & quo quisque ordinis gradu sit, ac deinceps reliquorum tam secularium, quam regularium, qui clericatum, vel aliquem ex minoribus, maioribusve sacris ordinibus assumpserit, locum etiam, & tps.

1. quæ ad Sacram. ord. ad min. pert.

Quicumque verò posthac in nostra Provincia à suo Epò, vel eius permisso ab alio, èt extrà Provinciam, in clericali militià adscriptus fuerit, vel altiorè ordinis gradù ascenderit, ad mensem ex eo die, quo ordinè suscepit, nomen suum in clericorum librum referendum curet.

Eum autè librum idè diligenter custodiat; in quem quicquid singulis annis retulerit, id Episcopo describendum dabit, vt eius libri exemplum etiam in Episcopalibus edibus asseruetur.

100 Notarij in litteris dimissorijs, seu testimonialibus, sacri Concilij Tridentini decretù seruent; in alijs, quæ merè spirituales sunt, èt si nullum stipendium eis constitutum sit, nihil omninò accipiant; præter scripturæ mercedem ab Ordinario statuendam.

1. de notarijs & scribis. Sef. 21. c. 2.

Pro singulis lris dimissorijs, quæ pro suscipiendis plurib. oibusve minoribus, vel èt maioribus ordinibus concedentur, itemq; pro singulis litteris, quibus notarius testatum fuit plures, oesve ordines alicui collatos esse, decimã partem aurei nûmi tantum ad summù à Cancellario accipi liceat, ac si eè litterè de vno tantù ordine suscipiendo, vel suscepto essent datæ. Idq; si modo nullum ei salariùm pro officij sui munere exercendo constitutum sit: neq; ad Episcopum ex notarij commodis aliquid emolumèti ex eisdem ordinum collationibus, litterisve dimissorijs, directè, vel indirectè peruenire possit, alioqui gratis omnia dentur, vt est Tridentino Concilio sancitum.

3. de iis, quæ ad Ep̃m forã. pert.

101 In testimonialib. ordinis, ab vnoquoq; suscepti, lris, fiat testificatio èt ecclesie, locive pij, cui is tum adscriptus est ex Trident. decreto.

4. vt sup.

102 Vbi primum Episcopus, aut parochus aliquem norit, qui uel spontè se clericali militià adscribi uelit, vel à parentibus adhuc infans destinatur; hoc sedulò curet, ut illorum quò diligentius clericalis disciplina, vitæq; religiosæ institutis primùm imbuatur, ecclesiam frequètius adcat; functiones, quas clerici obeunt, ceteraque id generis ministeria cernat; ipsiq; parochus, vel alii sacerdoti, quem idem Episcopus mauerit, in disciplinam, curamve traditus, ecclesiasticorum hominù consuetudine utatur. Sicque multiplici ratione, cum paulatim, & clericalis vita officijs obeundis, & laboribus suscipiendis, assuefiat, tum discat etiam, at que animaduertat quod vitæ genus, si ordinis Sacramento initiari ual t, sequi debeat, proindèq; de re tota maturius ante delberet.

4. quæ pert. ad Sac. ord.

Parochi

Parochi verò sit, illiusve, cuius cura, Episcopi iussu, traditus est, eum quęcumque clericalis uocationis, institutionisve sunt, aliquando more, ac docere diligenter.

103 Vt ad ecclesię ministerium complures instituatur, qui ab incunte penè aetate ad pietatem, vitęq; innocentiam, cum litterarum doctrina coniunctam, accuratè instructi, ei sanctè, vtiliterq; post inseruiant; illud unusquisque parochus valde studeat, vt quamplurimos potest pueros, præsertim pauperes, bona indole præditos, qui spem afferant, se sacris initiatos, ecclesię ministros utiles fore, ad ecclesiastica vitę normam accuratè erudiat, eosdemque præterea, cum ante, tum etiã in primis, post susceptam clericalem tonsuram, ac deinceps minoribus ordinibus adscriptos, pro paternę charitatis studio, optimis moribus, clericali religioni congruentibus, clericaliumque functionum disciplina bene informet; litterisque item instruat, eos præsertim, qui ab alijs probatis uiris, artem litterarum profitentibus, ob inopiam, aliamve causam, commodius, diligentiusque erudiri non possunt.

104 Eorum autem singulorum mores, studia, litterarumq; processum nem Episcopo parochus aliquando significet, vt suo tempore, uel in seminario coaptari, uel alia quacumque uia adiuti, pro etatis ratione, proque ingenij captu, studijs grauioribus se dedere queant.

De Seminario Clericorum.

S V M M A R I V M.

- 1 Seminarium clericorum instituendum, & ubi edificandum. 14.
- 2 Decima fructuum ei attributa.
- 3 Vnde soluenda.
- 4 Quo tempore soluenda.
- 5 Eius augendę facultas.
- 6 Multa etiã adindicata. De penis, nu. 4.
- 6 Exactio decimę intermissa, remissiuè, restituenda.
- 7 Prætermissa verò ad dimidiam partem decimę restricta.
- 8 Exactio ipsa quamdiu duret.
- 9 Taxa præscripta ab Episcopo exigenda. 20.
- 9 Quę, & quot beneficia ab Episcopo Seminario applicanda.
- 10 Simplicia beneficia interim vacantia cui non conferenda.
- 10 Quando non valeat applicatio beneficiorum. 11.
- 12 Beneficia nullius diocesis cui Seminario contribuant.
- 13 Census vniciuque Seminario Prouincię præfinitus ad quam summam ascendat.

Canonici